

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl soudcem Mgr. Janem Šmakalem ve věci

žalobce: **V.M.**, narozen ..., bytem ...
zastoupený advokátem JUDr. Radkem Bechyně, sídlem Legerova
148, Kolín,

proti
žalovanému: **Krajský úřad Plzeňského kraje**, Škroupova 18, Plzeň,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného č. j. PK-DSH/5907/19 ze dne 1. 7. 2019,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce byl v řízení před správními orgány shledán vinným přestupky podle § 125c odst. 1 písm. f) ve spojení s § 18 odst. 4, podle § 125c odst. 1 písm. k) ve spojení s § 5 odst. 1 písm. a) a podle § 125c odst. 1 písm. k) ve spojení s § 5 odst. 1 písm. b) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu). Za tyto přestupky mu Magistrát města Plzně uložil pokutu ve výši 8 000 Kč a zákaz řízení všech motorových vozidel na dobu 8 měsíců. Těchto přestupků se žalobce měl dopustit stručně řečeno tím, že se dne 6. 12. 2017 plně nevěnoval řízení osobního vozu a zezadu narazil do vozidla, které zastavilo před ním. Dále dne 6. 1. 2018 v 19.04 hodin jel

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

rychlostí nejméně 133 km/h v obci v místě s nejvyšší povolenou rychlostí 50 km/h, a to vozidlem, které mělo poškozené pravé zpětné zrcátko, a nebylo tedy způsobilé k provozu na pozemních komunikacích.

2. Žalovaný k odvolání žalobce rozhodnutí magistrátu v zásadě potvrdil, neboť ve správním řízení byl skutkový stav zjištěn úplně: nejsou pochybnosti, že žalobce řídil, že naplnil formální znaky přestupku a že jeho jednání bylo hrubě nebezpečné.
3. Proti rozhodnutí žalovaného žalobce brojil žalobou, v níž namítl, že skutkový stav nebyl dostatečně zjištěn, protože nebylo provedeno místní šetření ke zjištění přesného místa přestupku, „dohledové kontroly nad vozidlem a osoby přestupce“. K jednání došlo v místě bez významné zástavby, takže vzniká pochybnost o tom, kde byl skutek spáchán. To je významné i pro posouzení materiální stránky přestupku, protože se správní orgány dostatečně nezabývaly tím, zda žalobce někoho ohrozil či jinak porušil veřejný zájem chráněný zákonem. Dané místo je rovné a přehledné, naměřená rychlost tedy není zjevně nepřiměřená. Smyslem pravidel silničního provozu je minimalizovat riziko pro účastníky provozu, ti však ohrožení nebyli. Materiální stránku pak nelze dovozovat pouze z naplnění formálních znaků skutkové podstaty přestupku.
4. Žalovaný k žalobě sdělil, že žalobní námitky prakticky vypořádal již v napadeném rozhodnutí, protože je žalobce pouze opakuje. Místo spáchání přestupku bylo zjištěno a označeno dostatečně názvem obce, ulicí, směrem jízdy, souřadnicemi systému GPS popisem zástavby. Protože z žaloby přesně neplyne, který přestupek žalobce vlastně zpochybňoval, žalovaný uvedl, že řádně bylo označeno i místo přestupku – dopravní nehody, a to názvem obce, ulicí a křižovatkou.
5. Napadený výrok rozhodnutí žalovaného krajský soud přezkoumal podle § 75 odst. 2 soudního řádu správního (dále též „s. ř. s.“) v mezích žalobních bodů a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
6. Námitky žalobce byly natolik obecné, že pouze z celkového kontextu žaloby bylo možné usoudit, který ze tří trestaných přestupků žalobce vlastně zpochybňuje. Jde o přestupek spočívající v překročení nejvyšší povolené rychlosti v obci o 83 km/h.
7. Jde-li o procesní námitky, ze správního spisu plyne, že totožnost řidiče byla zjištěna nepochybně, a to hlídkou policie podle občanského průkazu. Vlastníkem řízeného vozidla pak byla společnost, jejímž je žalobce jednatelem (č. l. 42–49 správního spisu), což tento závěr jen potvrzuje. Vůči tomu žalobce nic konkrétního nenamítal, naopak v rámci řízení před soudem sám uznal, že řídil a že jel rychle, protože vůz měl poškozený alternátor (č. l. 10 soudního spisu). V tom ohledu tedy napadené rozhodnutí vadou netrpí.
8. Místo spáchání skutku bylo zjištěno a označeno úplně a řádně, i zde je napadené rozhodnutí bez vad. Ke skutku došlo na ulici Karlovarské ve směru do centra města v prostoru křižovatky s ulicí Boleveckou a čerpací stanice Shell. Místo tak bylo ve výroku správních rozhodnutí označeno jednoznačně a nezaměnitelně slovním popisem i geografickou polohou podle souřadnic systému GPS, pro což spis poskytuje jednoznačnou oporu (č. l. 42, 45, 48, 50 správního spisu).
9. Nad rámec právě uvedeného je také třeba uvést, že konkrétní popis trestaného skutku uvedením místa, času a způsobu spáchání, popřípadě i uvedením jiných skutečností, není samoúčelný. Slouží k individualizaci skutku a tím zejména jeho nezaměnitelnosti. Taková míra podrobnosti je nezbytná pro *vytlačení dvojího postihu* pro týž skutek, pro *vytlačení překážky věci rozhodnuté* a rovněž pro *zajištění práva na obhajobu* (srov. usnesení

rozšířeného senátu NSS č. j. 2 As 34/2006-73 ze dne 15. 1. 2008, č. 1546/2008 Sb. NSS). Není-li skutek řádně popsán, jde o porušení ustanovení o řízení, které typicky může a bude mít vliv na zákonnost správního rozhodnutí. Vliv procesní vady na zákonnost je však třeba posoudit ve vztahu k poměrům konkrétního případu (srov. i usnesení rozšířeného senátu NSS č. j. 4 As 165/2016-46 ze dne 31. 10. 2017, č. 3656/2018 Sb. NSS). Vliv vady na zákonnost rozhodnutí je prakticky vyloučen za stavu, kdy nejsou dotčeny výše zdůrazněné instituty, k jejichž zachování individualizace skutku slouží. I kdyby tedy skutková věta výrokové části rozhodnutí o přestupku nebyla co do určení místa formulována jednoznačně, s ohledem na konkrétní námitky žalobce by nebyl důvod napadená rozhodnutí rušit pro vady, pokud žalobce věděl, jaký konkrétní skutek mu je kladen za vinu, pokud žalobce netvrdí, že v místě spáchání skutku byla povolena vyšší rychlost, netvrdí, že byl za totéž jednání již dříve potrestán a nehrozí ani to, že by byl opakovaně trestán za totéž někdy později. Přesně takový stav je i v souzené věci.

10. Jde-li pak o zásadní námitku žalobce, která zpochybňuje úplnost a správnost závěru o společenské škodlivosti jeho protiprávního jednání, bylo by v zásadě možné odkázat na rozhodnutí žalovaného, který se řídil správným právním názorem. Lze obecně vycházet z toho, že jednání, jehož formální znaky jsou označeny zákonem za přestupek, naplňuje v běžně se vyskytujících případech materiální znak přestupku, neboť porušuje či ohrožuje určitý zájem společnosti. Teprve pokud se k okolnostem jednání, jež naplní formální znaky skutkové podstaty přestupku, přidruží takové další významné okolnosti, které vylučují, aby takovým jednáním byl porušen nebo ohrožen právem chráněný zájem společnosti, nedojde k naplnění materiálního znaku přestupku a takové jednání potom nemůže být označeno za přestupek (srov. rozsudky NSS č. j. 5 As 104/2008-45 ze dne 14. 12. 2009, 2011/2010 Sb. NSS., č. j. 1 As 118/2012-23 ze dne 27. 9. 2012 a další). Postačuje přitom ohrožení zájmu společnosti na bezpečnosti a plynulosti silničního provozu bez ohledu na to, zda skutkem došlo k ohrožení konkrétních účastníků silničního provozu (srov. rozsudky NSS č. j. 1 As 24/2013-28 ze dne 6. 6. 2013, č. j. 6 As 187/2016-23 ze dne 7. 9. 2016 a další).
11. V poměrech souzené věci tak lze pouze stručně uvést, že žalobce překročil ve vozidle se zničeným pravým zpětným zrcátkem nejvyšší povolenou rychlost nejméně o 83 km/h v obci v místě s povolenou (a ostatními účastníky provozu v zásadě očekávanou) nejvyšší rychlostí 50 km/h, to vše ve večerních hodinách zimního dne, tedy za snížených rozhledových podmínek. Nešlo o kavalírský delikt zapříčiněný mimořádnými okolnostmi, ale bezdůvodné a hrubé porušení pravidel provozu, které svědčí nejen o neúctě žalobce vůči obecně platným pravidlům zajišťujícím pořádek ve veřejném prostoru, ale též o neúctě žalobce vůči zdraví ostatních, kteří by jeho nesmyslné jednání neměli jak očekávat a nemohli by mu přizpůsobit svůj pohyb na pozemní komunikaci a v její blízkosti. Je bez významu důraz stěžovatele na to, že jde o komunikaci, která svým umístěním a technickým stavem rychlou jízdu umožňuje: zákonná pravidla platí pro všechny a všichni mohou oprávněně (byť omezeně) důvěřovat v to, že se na ně znenadání nevyřítí samozvaný Chiron. Společenská škodlivost jednání žalobce je zjevná.
12. Z uvedených důvodů nedošlo k vadám řízení před žalovaným, jeho rozhodnutí je zákonné. O přiznání odkladného účinku žalobě soud proto pro nadbytečnost již nerozhodoval a žalobu rovnou zamítl dle § 78 odst. 7 s. ř. s. Žalobce neměl ve věci úspěch a úspěšnému žalovanému nevznikly náklady nad rámec běžné úřední činnosti. Žádný z účastníků tak nemá právo na náhradu nákladů řízení (§ 60 odst. 1 s. ř. s.). Je však třeba upozornit, že není zcela vyloučeno přiznání nákladů, které by vznikly úspěšnému žalovanému v souvislosti

s řízením o žalobě, která je svým obsahem a šancí na úspěch veskrze frivolní (*a contrario* usnesení rozšířeného senátu NSS č. j. 7 Afs 11/2014-47 ze dne 31. 3. 2015, č. 3228/2015 Sb. NSS). Hájení zákonnosti zjevně bezvadného rozhodnutí, když chybí jakýkoliv smysluplný spor o právo, není a nemůže být běžnou součástí úřední činnosti žádného orgánu veřejné moci, neboť nejde o službu veřejnosti.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu do dvou týdnů od jeho doručení. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni.

Plzeň 27. září 2019

Mgr. Jan Šmakal v.r.
soudce